

LISTE ČEKANJA

Font Myriad Pro: usvojiteljska majka
Font Times New Roman: usvojena ćerka

Prva agencija u koju smo otišli
nije htela da nas stavi na listu,
nismo živeli dovoljno blizu crkve
niti smo redovno išli u nju
(iako smo prećutali da smo komunisti).
Druga nam je rekla
da nemamo dovoljno visoka primanja.
Trećoj smo se dopali
ali se kod njih čekalo pet godina.
Provela sam šest meseci trudeći se da ne gledam
u ljuljaške ni u prednji deo kolica u supermarketu,
da ne razmišljam da će to dete koje sam želela napuniti pet godina.
Četvrta agencija je bila popunjena.
Peta je pristala, ali ipak nisu imali bebe.
Baš kad smo izlazili
rekla sam znate nama nije važna boja kože.
I tek tako, čekanju je došao kraj.

Jutros mi stiže mala žuta koverta
sa poštanskim žigom iz Edinburga: jedno parče papira
sada sam mogla da pretražujem tvoj mikrofiš¹
(jer to su danas jedini sačuvani podaci).
Iz pisma tvoje majke, sledeće informacije:
Majka ti je imala devetnaest godina kada te je dobila.
Bila si teška tri kilograma sedamsto pedeset grama.
Volela je hokej. Radila je u Aberdinu
kao konobarica. Bila je visoka sto sedamdeset dva centimetra.

Mislila sam da sam sve sakrila
da ništa nije ostalo
što bi me odalo

¹ Filmska folija na kojoj se čuvaju podaci. (*Prim. prev.*)

Stavila sam Marksa Engelsa Lenjina (ne i Trockog)
u vešernicu – sigurno
neće proveravati peškire

Sve primerke Dnevnog radnika²
gurnula sam ispod kauča
skinula sam goluba mira sa vrata WC-a

Poster Pola Robsona
na kome je pisalo dajte mu pasoš
skinula sam sa vrata kuhinje

Ostavila sam bistu Bernsa
svoje detektivske priče
i sabrana dela Šelija

Stiže tačno u 11.30.
Sipam joj kafu
iz svog novog mađarskog servisa

i očajnički se nadam da me neće
pitati gde sam ga kupila – iskreno
ta beba mi pomućuje razum.

Prekrštenih nogu sedi na kauču
čini mi se kao da čujem Dnevne radnike
kako šuščaju ispod nje

Pa kaže, imate zanimljivu kuću.
Primećuje kako podižem obrvu.
Neobična je zaključuje.

Dođavola, a provela sam celo jutro
trudeći se da izgleda normalno
– divno mesto za bebu.

Zakopčava svoj kaput sva nasmejana
mislim
konačno je gotovo

² *Daily Worker*, dnevne novine koje je objavljivala Komunistička partija Sjedinjenih Američkih Država u periodu između 1924. i 1958. u Njujorku. (*Prim. prev.*)

Ali baš kod poslednjeg drvenog stuba
pažnju joj privlači u isto vreme kada i meni
crvena trakica sa dvadeset bedževa simbola mira

Kao da je srp i čekić
na zidu.
O, kaže jeste li vi protiv nuklearnog oružja?

Dođavola više s tim. Ili ću dobiti bebu ili ne.
Da kažem. Da da da.
Želela bih da ta beba odrasta u svetu bez nuklearnog oružja.

O. Oči joj se cakle.
I ja se zalažem za mir kaže
i vraća se na još jednu kafu.

RAZVOD

Nisam vam obećala
da ću ostati sa vama dok nas smrt ne rastavi ni
bilo šta tome slično,
dakle, rastaviti se moram i to što pre. Neke stvari
više ne mogu
da trpim: Majko, nikada mi nisi rekla
nijednu lepu reč
niti zahvalila za sve dosadne kućne poslove koje sam obavljala;
Oče, iz usta ti smrdi
kao kod kamile i to mi užasno smeta;
sve što znaš da kažeš je:
„Da li se ti to duriš, šmizlo?“
Sada u ovim godinama?
Bolje bi mi bilo u sirotištu.

Želim razvod.
Tamo negde postoje roditelji čija su lica
ozarena svetlošću
koji govore tihim šapatom reka
i nikada ne viču.
Postoje roditelji koji miluju svoju decu po obrazu
u gluvo doba noći

i pevaju im glasom duginih boja,
od crvene do plave.
To niste vi. Nikada vas nisam želela.
Grubi ste i nasilni.
Neću da budem vaše dete. Samo vičete,
a to nije u redu.
Podneću zahtev za razvod ujutro sa prvim zracima sunca.

DEDINA SUPA

Niko ne pravi tako dobru supu kao moj deda,
sa šargarepom iseckanom na kockice savršene veličine,
krompirom iseckanim na kockice savršene veličine,
mekanim komadićima –
kako se to zove?
i velikim komadom pihitija
koje se rimuju sa jezerom,³ dok plutaju
poput raskošnog ostrva nasred čorbastog mora.

Kažem, deda, deda, tvoja supa je najbolja supa na celom svetu.
A deda kaže: O,
što se rimuje sa pihitijama i jezerom,
O, ne budi blesava,
budući da ne voli svoju supu, moj deda.
Zna da ću odrasti i da će mi nedostajati.
Razboleću se i biće mi preko potrebna.
Čeznuću za njom ceo život i onda kada njega više ne bude bilo.
Svaka supa će biti tužna i loša kada njega više ne bude bilo.
Zna da ću kada porastem svakako izbegavati supu.
O, deda, deda, zašto je tvoja supa tako divna? Kažem
dok sipam već četvrti tanjir.

Ječam! Tako se zovu meki komadići. Ječam.

(S engleskog prevela Jelena Mandić)

³ U originalu reči se rimuju – *and its big bit of hough / which rhymes with loch.* (Prim. prev.)